

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Speculum Non Fallax

Segneri, Paolo
Pinamonti, Giovanni Pietro

Coloniæ, 1706

VD18 12375713-001

Quanta malitia voluntatis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50799](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50799)

tradunt; non secus, ac si niger quidam æthiops ob modicum illud albedinis, quod in dentibus habet, crederet se miraculum candoris: *Arrogantia ejus, & indignatio ejus, plus quam fortitudo ejus. Isa. 16. 6.*

PUNCTUM III.

Malitia voluntatis.

III. **C**onsidera, tenebras à peccato originali interrelictas, non esse, quales de nocte experimur, quæ scilicet recreant, & reficiunt hominem; sed quales experimur in Ecclipsi, quæ terrent & nocent: mentis enim nostræ cæcitas incredibilem voluntatis malitiam secum trahit, quæ nec finem habet, nec modum; solus Deus eam perscrutari, & comprehendere novit: *Pravum est cor omnium, & inscrutabile; quis cognoscet illud? Ego Dominus scrutans cor. Jerem. 17. 9.* Nos autem virulentiam pestis, quâ infecti sumus, ne utiquam assequimur. Consistit

sistit autem malitia ista inprimis in
 vehementi propensione voluntatis ad
 se ipsam; eò usque, ut non vereatur
 Deum negligere, modò sibi satisfa-
 ciat; consistit deinde in effrenata, &
 incredibili libidine potentia concu-
 piscibilis; sensuum voluptatibus per-
 ditè, & insatiabiliter inhiantis: consi-
 stit tandem in summo languore ac de-
 bilitate potentia irascibilis, ad ample-
 ctendum bonum honestum, cum sum-
 ma simul impudentia ad audacter se-
 ctandum bonum delectabile: *Sensus*
& cogitatio humani cordis in malum pro-
na sunt ab adolescentia sua, Gen. 8. 21.
 Immane saxum, violenter in aëre su-
 spensum, summâ vi deorsum tendit,
 retineri tamen naturæ viribus potest:
 pari, imò majori vehementiâ impel-
 leris in omne malum, & ut à lapsu ser-
 veris, nullæ naturæ vires sufficiunt, sed
 opus est potenti gratiæ auxilio; cum
 continua ac valida Dei erga te mise-
 ratione: *Corroboravit misericordiam su-*
am super timentes se, Ps. 102. 11. mise-
bilena

bilem igitur statum tuum benè perpende, & cogita, te esse misellum illum, qui Jerosolymâ in Jericho profectus, incidit in latrones, à quibus spoliatus, vulneratus, & semivivus in campo relictus est; Tu enim es, qui peccato per voluntatem Adami admissio, à civitate Dei in civitatem seditiosam transisti, & interceptus à prædonibus inferni, originali justitiâ & gratiâ spoliatus es, quatuor insuper lethalibus plagis, ignorantia, malitia, fragilitatis, & concupiscentia percussus, spirans jam ferè cadaver cum tenuibus solùm superstitis vita, rationis nimirum turbata, & languentis libertatis reliquiis, & certissima æternæ mortis victima futurus, nisi DEI nostri bonitas propriis suis vulneribus medelam plagis tuis fecisset, quarum tanta est malignitas, ut nec Divino hoc pharmaco satis coalescant. Et hoc in statu, in quo timendum potius foret, ne in desperationem labaris, superbe te extollere audes?

Dicit,

Dics, quia dives sum, & locupletatus, & nullius egeo; & nescis quia miser es, & miserabilis, & pauper, & cecus, & nudus. Apoc. 3. 17. Credis te divitem donis naturæ, ditatum donis gratiæ, neque opus tibi esse gratiis actualibus ad illa conservanda; Dei autem contrarius omninò de te est sensus, aitque, te esse miserum in te ipso, videri te aliis miserabilem, esse te pauperem ob jacturam Justitiæ originalis, & nudum, quia omni virtutis habitu spoliatum. Quam ergo ex duabus his sententiis veram arbitraris? quis fallitur, tu, an Deus? In manu Chanaan statera dolosa, & dixit, dives effectus sum; Os. 12. 7.

Praxis

Erga DEUM.

I. **S**Tatue te in divino conspectu, velut abortum in campos temerè abjectum, & imaginare tibi, quasi

quasi Deus ex sua pietate amanter te respiciat, dicatque, *Vive! videns te conculcari in sanguine tuo, dixi tibi, vive; dixi, inquam, tibi in sanguine tuo, Vive!* Ezech. 16. 6.

II. Protestare coram Deo, te à lethibus tuis plagis sanari non posse, nisi ipse medicam manum admoveat: *Sana me Domine, & sanabor; saluum me fac, & salvus ero.* Jer. 17. 14.

III. Cave, ne dona Dei tuâ tibi culpâ gravioris damnationis occasio fiant; quantò enim pluribus titulis teneris ei servire, tantò segniùs illi servis.

IV. Cùm Deus tenero devotionis sensu te privat, scrutare te ipsum profundius, & confitere, te non esse dignum iis blanditiis, quibus amicos suos recreat Deus.

V. Redde Deo gloriam illam, quam stultâ elatione ei hætenus rapuisti; *Dextera Domini fecit virtutem!* Psal. 117. 16.

Briga

Erga teipsum.

I. Æstima te indignum omnibono, quod habes, & quod non habes; & fatere, te non mereri cibum, quo pascaris, nec aërem, quem respiras, &c.

II. Cave, quidquam agas, aut boni omittas ex respectu humano.

III. Desidera, à nemine honorari, ut hâc viâ ad desiderium contemptûs ascendas, quæ est ultima meta humilitatis.

IV. Opta, esse in omnium oblivione, à nemine amari, tuique memoriam in omnium animis deleri: *Tanquam mortuus à corde*, Ps. 30. 13. Cùm enim non ametur, nisi bonum, bonus videri desideras, cùm amari desideras.

V. Non cessa, te ipsum arguere propter lapsus tuos, tuosque defectus tibi exprobrare; sic enim paulatim asuesces, te ipsum ex animo contemnere, & tibi ipsi intolerabilis fies.

Erga

Erga proximum.

I. Nisi Charitas aut Justitia te cogat, indispensabili Lege tace aliorum defectus, & ama potiùs, de eorum virtutibus loqui.

II. Cave, de quoquam aliter te ulciscaris, quàm ut gratum lædenti obsequium præstes; cogita, te quavis injuriâ dignum esse, & jure tibi, fieri quod alteri nonnisi cum injuria fieret.

III. Si alios tibi præferre exterius non potes, præfer tibi illos in animo, téque illorum consortio indignum puta.

IV. Persuasum habe, non habere te pejorem Consiliarium, quàm te ipsum & paratus esto, alienum potiùs, quàm tuum arbitrium sequi.

V. Cave, ne ex fastu spernas, te sperni; sunt enim, qui dissimulanter ferunt illatas injurias, quia contemnunt inferentem; & sic superbi sunt, cum humilitatem exercere videntur.

ORA-

ORATIO.

*Ad Spiritum Sanctum pro obtinenda
humilitate.*

O Amor æternus, ô Spiritus Con-
solator, ô Donum super omne
donum! En abyssus miseriarum invo-
cat abyssum misericordiæ, ut malis
meis remedium, vulneribus medici-
nam, & sordibus lavacrum inveniam,
*Lava, quod est sordidum; riga, quod est a-
ridum; sana quod est saucium.* Tu in
principio Mundi super aquas fereba-
ris, ut informi rerum creatarum mas-
sæ vitam & fecunditatem inspirares;
postea autem majori longè prodigio
per aquas Baptismi vitâ & fecundita-
te gratiæ animam meam donâsti: ve-
rùm ego stultus, & jumentis similis
factus, tuorum donorum pretium non
agnovi abjeci gratiam illam; hæredi-
tariis originalis peccati debitis nova
ac propria adjeci; innatam fragilita-
tem adauxi; grave catenis meis pon-
dus addidi, & vulnera mea exacerba-
vi,

vi,

vi, non mereor igitur, nec clemenciam, nec veniam, non mereor. Tu verò, cujus liberalitas eò illustrior est, quò major est nostra indigentia, ne deseras misellum, cui sine te nihil omnino boni obvenire potest: *Sine tuo Numine nihil est in homine, nihil est innoxium!* Cùmque una è maximis meis miseriis sit, ignorare meas miserias, compatere cæcitati meæ, & uno lucis tuæ radio ostende mihi, quàm miserabilis sim in oculis tuis. Doce me, quis tuus sit sensus de me, de meo *nibilo*, de pravis meis habitibus, de mea ignorantia, de mea fragilitate, & de perversitate mea. Beatum me, si hanc mihi gratiam feceris; videndo enim hoc nunc lumen in lumine tuo, confido, me aliquando in Cælum admittendum, ut sanctitatis, ac beatitudinis tuæ particeps, tibi que æternum similis fiam.

Amen.

C

CON.